

Sergi Torró

Visions provisionals

Premi Ibn Hazm
Ajuntament de Xàtiva

Lluny del soroll dels amants,
cafarnaüm daurat en un tàlem calent
sense llençols elèctrics
sense acceptats tendrums

bromera poesia

Una hora perduda, irrecuperable
enmig de problemes oculars, d'estímuls perceptius
molt diferents. Hi ha una tendència
cap al creixement estranya, i cap contestació
als requeriments. Escoltar assumptes
sense cap interés no és terapèutic
ni encara menys, és pernicios, poc
saludable, et proposa que perdes
tota esperança avui mateix;
hauria de ser un bon dia,
no la mort quotidiana en absolut
terrible

El toro d'Osborne desperta
amb els primers raigs de sol, a la lloma
pelada. Els matolls grisos
es dauren al matí
encenent els ulls radiants
del toro fosc

Fent no res de manera metòdica,
lluny de la litúrgia dels desitjos adquirits,
objectes simulacres de la nostra
societat

Lluny del soroll dels amants,
cafarnaüm daurat en un tàlem calent
sense llençols elèctrics
sense acceptats tendrums

La llum d'argent de la lluna
es projecta sobre les figues de pala,
figues taronja lluny de la mar

Sóc aficionat al balanceig dels peus
Arribe on siga i trie, trie una distància
Normalment observe l'alçada d'una taula,
l'objecte més comú, adient i aprofitable

La meua cama no és pas llarga,
però de banda, s'ha de dir:
L'únic important, clau i fonament
és la llargària entre el turmell
i el cap de la cama, que suspés
en l'aire oscil·la;
compassat, simpàtic,
trasbalsat

GIN

El meu gin no m'acompanya
D'això en fa temps, ja
El meu gin no té res a veure amb mi,
o almenys això crec

Mentre m'acabe el gin
em trobe còmode, no tinc res a dir

Després, d'hora a dormir
És el més lògic
Pensar que l'endemà
podràs aconseguir res interessant,
difícilment explicable

LA NÒVIA DE FRANKENSTEIN

És un taller la meua cambra
on es treballa l'ànima
després que m'he nodrit cada jorn
de vanes especulacions

A la nit hi veig amb lucidesa
al besllum d'ingràvids fanals

Aquest taller també
quietud d'hores meridians
esdevé marc de cossos estesos,
la somnolència feliç
mentre vivíem junts a la glòria:
Laboratori i tàlem

GOLIARD

Jo sóc aquell mort de gana,
àlies ningú, no res entre multituds

No espereu res de mi,
sóc el pitjor que trobareu
pel camí ple de clots i polsós
d'aquesta fartada indigerible

Ma mare creia –devota penitent–
que havia parit un monstre
Sobre aquest fet a la família
he presenciat acalorades discussions

M'enviaren a estudiar
pensant que això de mi faria
un ésser humà:
Fou una tremenda equivocació,
es desenrotllà en ma persona
un demencial sentit crític

Ara odie tothom

Bye bye Batman
Bye bye Wojtyła
No se sap res per què
ni què fer
Forassenyats
Esmaperduts
Crisis egocèntriques
Factors psicomotrius

Faràs un puro, company
Ara veiem passar la Guàrdia Civil
El futur és important;
cada moment, com estava previst
Vas entrant en edat, amic

Obtinc de tu per resposta
un somriure difícil de desxifrar,
en realitat un no fraudulent
Què t'ha fet així, malparit?
Em fots en l'ànima

RATA QUE FUIG

Davall del taüt hi ha una eixida
Agafa la barca, cap als vaixells grans
Passa pel mig

Frontera entre Àustria i Alemanya
De Venècia a Salzburg
Castell de Vadis, entra per la finestra,
salva el pare

Cova per a l'eixida cap al petrolier
Tela amb os amb què es fa la torxa
Amb foc

Good morning, València!
Centre comercial El Saler!
Motetes, Ulisses, Floquet de Neu,
Xu-Lin!
Rèptils, ofidis
bífidis i amfibis!

Domestiqueu lletjos i estúpids,
ofidis bífidis i amfibis
Escura't les butxaques, ludòman
Tecnologia rasta
Sarcòfags
Cançons de reinserció
Buta-trans
Sindi-prem, multi-fruit
Triturama multimax

Com es buida el cervell
et promets vida eterna,
així com ancestres del present
ens revoltent contra l'absència,
contra lluites estèrils
dels dominants

No vull sotmetre'm a l'ordre,
l'ordre que ningú no coneix
però que tots mameu
L'ordre no és ancestral

Us heu oblidat de no respectar l'ordre?
Inserits en l'ordre no us adoneu
que esteu ordenats

No us demane submergir-vos al caos
Us demane només que
ens deixeu, complaents,
en la recerca de la felicitat

Mai no serem persones respectables
I si un dia ho som
no ho haurem decidit nosaltres
Les circumstàncies ens aboquen a la fi
mentre el nostre àngel guardià
no hi pose remei

Ell treballa, servicial,
i nosaltres li ho fem cada volta més difícil
Persevera no obstant el seu amor
De segur que ens estima, bé que ho saps

Ella desestén
Innocentment
No la conec
Desestén sense cap impediment

Tal volta a casa
una brega constant,
un caràcter irascible,
mesquí i lamentable

Però manifesta serenor,
molta pau si exageres
en una època de dolor
hipercor